

UZASADNIENIE

Orzeczeniem z dnia 9 maja 2018 r. znak ON. (...)1.525.2018.BK Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) w S. utrzymał w mocy orzeczenie (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w S. z dnia 14 marca 2018 r. znak (...). (...)1.678.2018 o zaliczeniu B. P. do lekkiego stopnia niepełnosprawności. Uzasadniając swoje stanowisko organ wskazał, iż adresatka orzeczenia ma ograniczenia w pełnieniu ról społecznych właściwych dla każdego człowieka, zależnych od wieku, płci, czynników społecznych i kulturowych, a stan zdrowia odwołującej się powoduje istotnie obniżoną zdolność do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną.

B. P. wniosła odwołanie od tego orzeczenia, domagając się zaliczenia do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności. W uzasadnieniu powołała się na nieustabilizowaną cukrzycę, początek zmian zwyrodnieniowych w obu stawach biodrowych i łuszczykowe zapalenie stawów. Wskazała, że potrzebuje pomocy nawet w prostych czynnościach jak czynności higieniczne, ubieranie się, czynności porządkowe. Cały czas odczuwa ból kręgosłupa i nie jest w stanie przejść dłuższego odcinka.

Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) w S. wniósł o oddalenie odwołania w całości wywodząc, jak w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

B. P., urodzona (...), posiadająca wykształcenie średnie (szkoła policealna – technik administracji), obecnie nie pracuje.

Niesporne, nadto dowód: ocena zawodowa - k. 95 akt organu.

U B. P. występują zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa lędźwiowego bez ostrego zespołu bólowego i podrażnienia korzeni nerwowych, kręgozmyk L4 II st., łuszczyca, otyłość olbrzymia, nadciśnienie tętnicze, kamica nerkowa obustronna, astma oskrzelowa, zaburzenia nastroju.

Dowód: dokumentacja medyczna – k. 21 w aktach sprawy oraz w aktach organu, opinia biegłego sądowego z zakresu ortopedii H. M. – k. 22-23, opinia biegłego sądowego z zakresu z zakresu chorób wewnętrznych, diabetologii i kardiologii G. K. – k. 36-37, opinia biegłej z zakresu psychiatrii K. P. – k. 62-64

Obecny stan zdrowia B. P. jest przyczyną lekkiego stopnia niepełnosprawności. Niepełnosprawność wynika z obniżonej zdolności do wykonywania pracy z uwagi na występujące u niej schorzenia.

Natomiast schorzenia psychiatryczne nie są przyczyną niepełnosprawności.

Dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu ortopedii H. M. – k. 22-23, opinia biegłego sądowego z zakresu z zakresu chorób wewnętrznych, diabetologii i kardiologii G. K. – k. 36-37, opinia biegłej z zakresu psychiatrii K. P. – k. 62-64

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie okazało się nieuzasadnione.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U.11.127.721 z późn. zm.) rozróżnić można trzy stopnie niepełnosprawności: znaczny, umiarkowany i lekki. Do znacznego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia

ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innej osoby w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji. (art. 4 ust. 1 ustawy). Do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych (art. 4 ust. 2 ustawy). Do lekkiego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu powodującą w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną lub mającą ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub techniczne. (art. 4 ust. 3 ustawy).

Standardy w zakresie kwalifikowania do poszczególnych stopni niepełnosprawności, uregulowane zostały w rozporządzeniu Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (t.j. Dz.U. 2015.1110). I tak zgodnie z rozporządzeniem: niezdolność do pracy oznacza całkowitą niezdolność do pracy zarobkowej z powodu fizycznego, psychicznego lub umysłowego naruszenia sprawności organizmu (§ 29 ust. 1 pkt 1), konieczność sprawowania opieki - całkowitą zależność od otoczenia polegającą na pielęgnacji w zakresie higieny osobistej i karmienia lub w wykonywaniu czynności samoobsługowych, prowadzeniu gospodarstwa domowego oraz ułatwiania kontaktów ze środowiskiem (§ 29 ust. 1 pkt 2), konieczność udzielania pomocy, w tym pomocy w pełnieniu ról społecznych - zależność od otoczenia wymagającą wsparcia w czynnościach samoobsługowych, w prowadzeniu gospodarstwa domowego, współdziałania w procesie leczenia, rehabilitacji, edukacji oraz w pełnieniu ról społecznych właściwych dla każdego człowieka zależnych od wieku, płci, czynników społecznych i kulturowych (§ 29 ust. 1 pkt 3), czasowa pomoc w pełnieniu ról społecznych - konieczność udzielania pomocy, o której mowa w § 29 ust. 1 pkt 3 w okresach wynikających ze stanu zdrowia (§ 30 ust. 1 pkt 1), a częściowa pomoc w pełnieniu ról społecznych - wystąpienie co najmniej jednej okoliczności, o której mowa w § 29 ust. 1 pkt 3 (§ 30 ust. 1 pkt 2), istotne obniżenie do wykonywania pracy - naruszoną sprawność organizmu powodującą ograniczenia w wykonywaniu pracy zarobkowej znacznie obniżające wydajność pracy na danym stanowisku w porównaniu do wydajności, jaką wykazują osoby o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną (§ 31 ust. 1 pkt 1), ograniczenia w pełnieniu ról społecznych - trudności doświadczane przez osobę zainteresowaną w relacjach z otoczeniem i środowiskiem według przyjętych norm społecznych, jako skutek naruszonej sprawności organizmu (§ 31 ust. 1 pkt 2), zaś możliwość kompensacji ograniczeń - wyrównywanie dysfunkcji organizmu spowodowanej utratą lub chorobą narządu odpowiednio przez przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne (§ 31 ust. 2 rozporządzenia).

W rozpoznawanej sprawie niespornym było, iż wnosząca odwołanie jest osobą niepełnosprawną. Spornym natomiast pozostawał stopień niepełnosprawności, jakim skutkują jej schorzenia. B. P. kwestionowała bowiem zaliczenie jej przez Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) w S. do lekkiego stopnia niepełnosprawności, utrzymując, iż jej stan zdrowia skutkuje stopniem umiarkowanym.

Z uwagi na fakt, iż rozpoznanie niniejszej sprawy wymagało wiadomości specjalnych Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych z zakresu chorób wewnętrznych, diabetologii i kardiologii, ortopedii i psychiatrii.

Z opinii biegłych sądowych z zakresu chorób wewnętrznych, diabetologii i kardiologii G. K., ortopedii H. M. wynika, iż B. P. jest osobą niepełnosprawną w stopniu lekkim. Stopień ten warunkują choroby występujące u odwołującej się: zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa lędźwiowego bez ostrego zespołu bólowego i podrażnienia korzeni nerwowych, kręgozmyk L4 II st., łuszczyca, otyłość olbrzymia, nadciśnienie tętnicze, kamica nerkowa obustronna, astma oskrzelowa. Biegli nie stwierdzili natomiast zaburzeń funkcji poznawczych, niedowładów, porażień, czy istotnych zaburzeń funkcji ruchowej. Nadto odwołująca nie porusza się na wózku inwalidzkim, nie jest osobą leżącą, ani nie ma ograniczenia w przyjmowaniu pokarmów. Ponadto biegli uznali brak zaburzeń chwytności rąk, niedowładów, porażień kończyn dolnych, istotnej dysfunkcji stawowej. Poza tym odwołująca nie jest osobą leżącą i nie wymaga zamieszkiwania w oddzielnym pokoju. Samodzielnie i swobodnie porusza się, a funkcja lokomocyjna jest zachowana. Biegły sądowy z zakresu chorób wewnętrznych, diabetologii i kardiologii G. K. w zakresie swoich kompetencji stwierdził, iż cukrzyca i nadciśnienie tętnicze (główne schorzenia somatyczne odwołującej się) nie spowodowały

jeszcze powikłań ani istotnych klinicznie zmian narządowych. przebiegają u ubezpieczonej bez powikłań, są dobrze kontrolowane farmakologicznie i nie stwierdzono istotnych zmian narządowych. Biegły wskazał też, iż nie stwierdza oznak zapalenia stawów podawanych przez odwołującą w wywiadzie.

W ocenie natomiast biegłej z zakresu psychiatrii K. P. rozpoznane u odwołującej się zaburzenia nastroju nie dają podstaw do orzeczenia niepełnosprawności.

Opinie biegłych wydane po badaniu podmiotowym i przedmiotowym B. P. oraz analizie dostępnej dokumentacji medycznej dotyczącej stanu jej zdrowia są jasne i spójne, a ich wnioski w sposób logiczny i przekonujący obszernie umotywowane. Żadna ze stron postępowania nie wniosła do tych opinii zarzutów w zakreślonym przez Sąd terminie.

Nie zasługują na uwzględnienie spóźnione zarzuty odwołującej się złożone podczas rozprawy do obu powyższych opinii biegłych, które w istocie stanowią jedynie subiektywną polemikę z oceną biegłych, nie zawierając przy tym zarzutów merytorycznych.

Analiza zebranego w niniejszej sprawie materiału dowodowego dała podstawy do przyjęcia, iż B. P. ma ograniczenia w pełnieniu ról społecznych właściwych dla każdego człowieka, zależnych od wieku, płci, czynników społecznych i kulturowych, natomiast naruszenie sprawności organizmu istotnie obniża zdolność do wykonywania pracy. Występuje u niej naruszona sprawność organizmu powodująca w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną lub mająca ograniczenia w pełnieniu ról społecznych, dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne.

Natomiast Sąd nie stwierdził u B. P. naruszonej sprawności organizmu powodującej niezdolność do pracy albo zdolności do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej. Ponadto odwołująca się nie wymaga czasowej ani częściowej pomocy innych osób w pełnieniu ról społecznych, tj. w czynnościach samoobsługowych, prowadzeniu gospodarstwa domowego, ułatwiania kontaktów ze środowiskiem ani współdziałania w procesie leczenia i rehabilitacji.

Mając na uwadze wszystko powyższe, jak i wskazywaną wcześniej spójność i logiczność opinii należało uznać te opinie za rzetelne i wiarygodne, a w konsekwencji podzielić zawarte w nich wnioski nie znajdując podstaw do ich kwestionowania.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy dał podstawy do uznania, że ocena stopnia niepełnosprawności odwołującej się przez Zespoły orzekające w sprawie była prawidłowa.

Zważywszy na definicję lekkiego i umiarkowanego stopnia niepełnosprawności, stopień dysfunkcji badanej świadczy o zasadności zaliczenia jej do pierwszego z tych stopni.

Ponadto należy tylko wskazać, że zgodnie z § 15 ust. 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003r. sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności - w przypadku zmiany stanu zdrowia osoba niepełnosprawna posiadająca orzeczenie o niepełnosprawności lub o stopniu niepełnosprawności może wystąpić z wnioskiem, o którym mowa w § 6 ust. 1, o wydanie orzeczenia o ponowne wydanie orzeczenia uwzględniającego zmianę stanu zdrowia.

Mając na uwadze powyższe Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie jako nieuzasadnione.

ZARZĄDZENIE

1. (...),
2. (...),

3. (...),

4. (...).

9.04.2019г.